

Izajáš 6,1-8: Toho roku, kdy zemřel král Uzijáš, spatřil jsem Panovníka. Seděl na vysokém a vznošeném trůnu a lem jeho roucha naplňoval chrám. Nad ním stáli serafové: každý z nich měl po šesti křídlech, dvěma si zastíral tvář, dvěma si zakrýval nohy a dvěma se nadnášel. Volali jeden k druhému: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná jeho slávy.“ Od hlasu volajícího se pohnuly podvaly prahů a dům se naplnil dýmem. I řekl jsem: „Běda mi, jsem ztracen. Jsem člověk nečistých rtů a mezi lidem nečistých rtů bydlím, a spatřil jsem na vlastní oči Krále, Hospodina zástupů.“ Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů. V ruce měl žhavý uhlík, který vzal kleštěmi z oltáře, dotkl se mých úst a řekl: „Hle, toto se dotklo tvých rtů, tvá vina je odňata a tvůj hřích je usmířen.“ Vtom jsem uslyšel hlas Panovníka: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“ I řekl jsem: „Hle, zde jsem, pošli mne!“

1Korintským 15,1-11: Chci vám připomenout, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval – vždyť jste přece neuvěřili nadarmo. Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. Poté se ukázal více než pěti stům bratří najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. Pak se ukázal Jakubovi, potom všem apoštolům. Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně. Vždyť já jsem nejmenší z apoštolů a nejsem ani hoden jména apoštol, protože jsem pronásledoval církve Boží. Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo; více než oni všichni jsem se napracoval – nikoli já, nýbrž milost Boží, která byla se mnou. Ať už tedy já, nebo oni – tak zvěstujeme a tak jste uvěřili.

Lukáš 5,1-11: Jednou se na něj lidé tlačili, aby slyšeli Boží slovo, a on stál u břehu jezera Genezaretského; tu uviděl, že u břehu jsou dvě lodi. Rybáři z nich vystoupili a vypírali síť. Vstoupil do jedné z lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby odrazil kousek od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy. Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „Zajed' na hlubinu a spusťte své síť k lovu!“ Šimon mu odpověděl: „Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytily. Ale na tvé slovo spustím síť.“ Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim síť trhaly. Dali znamení svým společníkům na druhé lodi, aby jim přišli na pomoc. Oni přijeli a naplnili rybami obě lodi, že se až potápěly. Když to Šimon Petr uviděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný.“ Neboť jeho i všechny, kteří s ním byli, pojal úžas nad tím lovem ryb; stejně i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: „Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi.“ Přirazili s lodmi k zemi, všechno tam nechali a šli za ním.

Základní evangelium

V úterý jsme se sešli k jednání rady starších a díky možnosti získat pro náb. obec hrob, ve kterém je uložena i urna naší sestry Dany, se rozvinula podivuhodná řeč, ve které nechybělo i takové zvláštní vtípkování. Chvillemi to bylo pro některé z nás asi trochu těžké, ale tak se často vyrovnáváme a bráníme složitým tématům života a smrti. Druhé čtení nám dnes poskytuje příležitost se zamýšlet nad cílem života a také jeho smyslem. A tak jako kdysi Korint'ané i my se budeme dotazovat apoštola Pavla na vysvětlení problému zmrtvýchvstání. Je to něco, co většinou odkládáme a neuvažujeme nad tím. Máme dnes slyšet evangelium – radostnou zprávu, což je překlad toho řeckého slova. A tu prapůvodní radostnou zprávu, ze které se pak rodila křesťanská církev a dala

postupně také vznik celému NZ, jsme si dnes přečetli: Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom Dvanácti.

Jak se vzkříšení může udát, stát? Jak by moje hlava, ruka, moje duše i to, co si myslím, jak by tohle vše mohlo znovu existovat, když se člověk promění v prach? Nevím, ale věřím, že ano.

Apoštol Pavel psal dopis Korintským mimo jiné také proto, že byl spraven o výskytu nesprávných názorů na vzkříšení mrtvých. Odborníci nám říkají, že byl napsán patrně v roce 57 v Efezu, tedy pouze nějakých 24-25 let po Ježíšově vzkříšení. Nejstarší evangelium, kterým je Markovo, bylo sepsáno nejdříve v 60. letech, možná až 70. Bylo to o něco později než Pavlův dopis do Korintu. Všechna evangelia uvádějí jako první svědky vzkříšeného ženy, ale Pavel je nezmiňuje. Neměly zřejmě platný hlas, nebylo by jejich svědectví dostatečně věrohodné. Nebo s tím měl sám Pavel problém. Kdo ví.

Opravdu nikdo nebyl u toho, když Ježíš vstal z mrtvých a vyšel či vystoupil z hrobu. I ti římsí vojáci, o kterých čteme v Matoušově evangeliu, kteří měli hrob hlídat, neviděli nic.

Takže víra, že vzkříšení z mrtvých možné je, se zakládá na svědectví zcela konkrétních, určitých svědků, kteří se se vzkříšeným Ježíšem setkali (12 apoštolů včele s Petrem). Zkuste si to představit. Jak mohli jeho přátelé, obdivovatelé, apoštolové, ženy kolem něho vyvodit z katastrofy Ježíšovy smrti něco jiného než konec? Nevím, ale stalo se to, a proto je tu dodnes křesťanská církev.

Stalo se to už dávno a je to zapsáno v Novém Zákoně. Svědci popisovali zkušenost, kterou vyjádřit vlastně doslovně nejde. Já také nedokážu popsat, co se stalo, že jsem v Ježíše Krista uvěřila jako svého Spasitele, Pána a nejbližšího pomocníka. A co víc - víra se stále rozvíjí a prohlubuje, alespoň doufám.

My dnes jsme ve výhodě v tom, že církev existuje už 2 000 let, a proto máme dochovánu ověřenou zkušenost mnoha dalších svědků, že víra ve vzkříšení k něčemu je. Každý z nás čerpá ze svědectví víry těch konkrétních biblických svědků, ale mohou to být dále příklady rodičů, farářů, sester a bratří, přátel. Společně víme o M.J.Husovi, J.Á. Komenském, J.Žižkovi, K.Farském, ad. Víra proměňuje člověka za jeho života, mění jeho myšlení a jednání, ale bez víry ve zmrtvýchvstání bychom postrádali to největší. Věřím a s přibývajícím věkem nad tím častěji uvažuji, že i po tělesném odchodu z tohoto světa, kdy se člověk promění v prach, mám naději být s Pánem Bohem. Spolehněme plně na to, že Bůh poslal svého Syna na svět proto, aby skrze něj byli lidé spaseni, vzkříšeni z mrtvých, k životu s Bohem.